

שני יח ויקרא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּלְדָּת וַיֹּאמֶר לָהֶן מִדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה גִּמְטְרִיָּה

טוב, לרמוז אל הייחוד הקדוש שנשלם על ידי המיילדות כשהיו את הזכרים, והיסוד נקרא טוב וְתַחֲיִין הִיסוּד נקרא גם חיי

את הילדים: **יח** ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו: **כ** וייטב אלהים למילדת כי סרבו לפקודה של פרעה וירב העם ויעצמו מאד העם התרבה וממילא השפע גדל: **כא** ויהי

לשון שמחה, כי ויהי גימטריה א"ל שהוא מאיר בספירת החסד כי יראו המילדת את האלהים מידת הדין ויעש להם בתיים: **כב** ויצו פרעה לכל עמו לאחר שרואה שלא נעשתה עצתו לאמר כל הבן תילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון פרעה שוב רוצה להעביר הנהגת ז"א לרשותו: {ס}

בא וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי השכינה: **ב** ותהר אותיות תורה! האשה

ותלך בן ותרא אתו כי טוב הוא משה נקשר ביסוד ולכן נקרא טוב שנולד מהול ומילא באור השכינה את כל ביתו של עמרם, שהרי משה שורשו מיסוד אבא, ונשמטו כלולה מהזיווג שאינו פוסק – זיווג הוי"ה אהי"ה שבגימטריה כ"י טו"ב ותצפנהו שלשה ירחים כשיסוד אבא יוצא מיסוד אמא המלוכב בדעת דז"א, הוא עובר ג' מדרגות כדי להגיע אל המקום המגולה, שהם: חסד, גבורה, ותפארת... והיות ומשה נולד בחודש השביעי של ההריון לכן: ותצפנהו שלשה ירחים: **ג** ולא יכלה

עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא מהתפארת ולמטה זה מקום המלכות שהיא סוד הבי"ת ואותיות תיב"ה, שהיא

סוד המלכות שמתחילה מהמקום המגולה – מחזה דז"א ולמטה. גמ"א גימטריה יל"ד וגימטריה ד"ם, שהוא סוד האחרים של שם אהי"ה... ואחוריים הם דין! בעצם כל העלם הוא מצד הדין... ולכן צריך להשוות צורה כי בשעה שיש צרה לישראל ויש הסתרת פנים, כמו הגזירה של פרעה - צריך להשתוות אל צורת הקטנות של ז"א שהוא בחינת דין! ולכן שמה יוכבד את משה בתוך תבת גמא שהיא סוד

המלכות שמחזה דז"א ולמטה ותחמרה בחמר חמ"ר אותיות רמ"ח! המלכות נבנית בכל רמ"ח איברים אף על פי שהיתה בבחינת הקטנות באותו הזמן, כמו ילד ששלם בכל איבריו ולא חסר לו כלום, אלא שהיו מושחרים פניה של המלכות מפני ההנהגה של דין המתיר. לכן החימר מבפנים ובזפת מבחוץ! ועל זה כתוב: שחורה אני ונאווה – שחורה מבחוץ ונאווה מבפנים... וזה סוד: אל

תראוני שאני שחרתך ששזפתני השמש ותשם בה את הילך משה רבינו הוא גלגול של נח, וכמו שנח היה בתיבה, כך

משה במלכות! כלומר כך משה בתיבה! ותשם בסוף הדין של הקדושה היה מגן שלא יתגבר כנגדה הדין הקשה של הקליפה

שאוחז ברגלי המלכות שנמצאת בסוף הדרגות על שפת היאר אותיות ירא"ה שהיא סוד המלכות: **ד** ותתצב

אחותו מרחק לדעה מה יעשה לו כל התיקונים על ידי שם מ"ה שהוא ז"א: **ה** ותדר בת פרעה

בתיבה באה מצד שמאל של הדין הקשה לרחץ על היאר הים רומז אל המלכות של הקדושה, והיאור הוא דין קשה של צד

השמאל, ולכן המצרים עשו את היאור לעבודה זרה שלהם ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא בתיבה בלבד,

ולא הנערות את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה את היד שלה! ולא את שפחתה

ותקחה: **ו** ותפתח ותראה אותיות ותרא ו"ה, לרמוז שבתיבה ראתה הייחוד הקדוש שהיה עם הילד, וזה הוכחה

שבתיבה היתה צדיקה, שהרי היא אחת מאותם עשרה שנכנסו לגן עדן בחיים את הילך והנה נער קודם ילד ואחר כך

נער... נע"ר גימטריה ש"ך דינים שגרמו למשה צער ובכי כדי להסתיר ולכבות את האור הגדול איתו נולד משה בכ"ה ותחמול

עליו בתיבה נתנה את משה למצרות שיניקו אותו, ומשה לא רצה לינוק מהם! חז"ל מתירים לתינוק לינוק משדיים של גוי, כי בתינוקות אין קדושה ואין בהם עוד אחיזה לחיצונים... משה נולד טהור ומהול – בניגוד לתינוקות אחרים, לכן משה לא ינק מהמצריות. בתיבה ראתה

את האור שיוצא ממשה, וראתה שהוא לא יונק מהמצריות, ומיד הבינה שהוא ילד עברי, ולכן: ותאמר מילדי העברים

זה: **ז** ותאמר אחותו אל בת פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן

העברית ותינק לך את הילד: **ח** ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה

ותקרא את אם להמשיך חסדים מאמא עילאה להמתיק את הדינים של הבינה נקראת אם! ובה מאיר שם אהי"ה פשוט,

מילוי, ומילוי המילוי, שבכולם 41 אותיות שבגימטריה א"ם הילך סוד האחרים של אהי"ה שבגימטריה יל"ד – והוא דין הגובר

בבחינת הקטנות: **ט** וַתֹּאמֶר לָהּ בֵּת פְּרַעֲהַ הִילִיכִי נבואה נפלה בפי בתיה **אֶת תֵּיִלָּד הָיָה**
וְהִינֵקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת שְׂכָרְךָ וְתִקַּח הָאִשָּׁה זו האישה העליונה שהיא סוד השכינה שהניקה את
משה באורות עליונים של הקדושה עד שהגיע לבחינת הגדלות **תֵּיִלָּד וְתִנִּיקְהוּ: י** וַיִּגְדַּל תֵּיִלָּד וְתִבְאֶהוּ
לְבֵת פְּרַעֲהַ וַיְהִי לָהּ לְבֵן שמור לבתיה בת פרעה שכר גדול למעלה על שהצילה וגידלה את משה – כאילו היה שלה
ממש! ומשום אלו הדברים זכתה בתיה בת פרעה לקרוא לילד שם הראוי לו כפי שורשו וְתִקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר
כִּי מִן הַמַּיִם מָשִׁיתֵהוּ כי נעתקה נשמתו של משה מהזיווג העליון שלא פוסק שהוא מקור החסד וסוד המים! וירדה
להתלבש בגוף חומרי כדי להנהיג את ישראל 40 שנה במדבר שהוא מקום שליטת החיצונים... לכן שורשו של משה מהחסד העליון, ומשה
היה ענו וסבל את כל הטירחה של ישראל ושל ערב רב שנטפל עימהם, כי **הַמַּיִם מַכְבִּים אֶת הָאֵשׁ!** כך עשה משה כל חייו... **כֹּלֵם שׁוֹתִים**
מֵהַמַּיִם שֶׁל תּוֹרַת מֹשֶׁה! אפילו שאר האומות, לכן כתוב: מִמֶּכֶן שִׁבְתּוּ הַשָּׁגִים אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל – ראשי תיבות משי"ה.